

ת"פ 49828/07/15 - וואליד אלשמאלי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 49828-07-15 מדינת ישראל נ' אלשמאלי
בפני כב' השופט איתי ברסלר-גונן, סגן נשיאה
מבקש (נאשם) וואליד אלשמאלי
נגד
משיבה (מאשימה) מדינת ישראל

החלטה

1. בפניי בקשה מטעם הנאשם לדחיית מועדי תשלומי הפיצויים ויתר התשלומים.
2. הנאשם הורשע ונגזר דינו ביום 19.10.2015 בגין עבירות של התפרצות לבית מגורים וגניבה ממנו. נגזר עליו עונש מוסכם שכלל מאסר למשך 25 חודשים (עונש זה כולל בתוכו מאסר על תנאי שהופעל) וכן הוטל עליו לפצות את קורבן העבירה בסך של 12,000 ₪ ולשלם קנס בסך 2,000 ₪.
3. קורבן העבירה הינה אשה מבוגרת, כבת 69 והוסכם בין הצדדים כי הפיצוי ישולם ב- 15 תשלומים החל מתוך שישה חודשים ממועד גזר הדין. בהתאם לכך נגזר על הנאשם להתחיל לשלם את הפיצוי ביום 1.5.2016 ונקבע שאם לא ישלם את אחד התשלומים במועד, תעמוד היתרה לפירעון מיידי ויתווספו הפרשי הצמדה וריבית כחוק.
4. ביום 2.5.2016 (לאחר שחלף המועד לתשלום הראשון) הגיש הנאשם בקשתו זו ובה עתר לדחות את מועד התשלום הראשון (ולאחר מכן את יתר התשלומים בהתאמה) כך שיחול החל ממועד שחרורו (הצפוי לטענתו) בחודש יולי 2017. לטענתו, הוא אסיר בהפרדה וללא תמיכה משפחתית.
5. המאשימה מתנגדת ומפנה להסדר הטיעון.
6. בחנתי את הבקשה וסבורני כי דינה להדחות: מדובר בשינוי משמעותי בגזר הדין. לא בכדי קבעו הצדדים ביניהם את מועד תשלום הפיצוי, בשים לב לזהות קורבן העבירה ולצרכיה, נוכח גילה המבוגר יחסית. זאת ועוד: אילו התבקשה רק הפחתת תוספות פיגור או הפרשי ההצמדה, היה הנושא בסמכות מקבילה של בית המשפט ושל המרכז לגביית קנסות. ואולם, מדובר בשינוי משטר התשלומים שנקבע בגזר הדין ולבית המשפט אין עוד סמכות לעשות כן, אלא רק למרכז לגביית קנסות.

כך קובע סעיף 5ב(א) בחוק המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות, תשנ"ה - 1995:

"מנהל המרכז [לגביית קנסות - א.ב.ג.] רשאי, על פי בקשתו של חייב, לפרוס או לדחות את תשלומיו של חוב, אם שוכנע כי היו סיבות סבירות לאי תשלום החוב, כולו או חלקו,

עמוד 1

במועדו, או כי קיימות נסיבות אישיות מיוחדות של החייב המצדיקות פריסה או דחיה של התשלום כאמור. [הדגשה שלי - א.ב.ג.]

כך נפסק למשל ברע"א 8994/11 חליל נ' מדינת ישראל (29.4.2012) על ידי כב' השופט י. עמית:

"...שונה דינה של בקשה לביטול תוספת פיגורים מבקשה לפריסת תשלום החוב או דחייתו. בעוד שהראשונה מסורה בידי בית המשפט שגזר את דינו של המבקש, כאשר החלטתו ניתנת לערעור כהחלטה אחרת של אותו בית משפט בענין אזרחי, הרי שהאחרונה [דחיית תשלום הפיצוי - א.ב.ג.] מסורה בידי המרכז לגביית קנסות."

וראו גם פסיקתו של כב' השופט ח. מלצר ברע"ב 6445/13 צדוק נ' המרכז לגביית קנסות (13.3.2014).

7. לא רק שהבקשה אינה ראויה בנסיבות ההסדר ומהותה קביעת משטר הפיצויים כפי שנקבע, היא גם לא בסמכותו של בית משפט זה, אלא בסמכות המרכז לגביית קנסות.

8. משכך, הבקשה (לבית המשפט) נדחית.

המזכירות תודיע בדחיפות לצדדים ולמבקש באמצעות שב"ס במקום מאסרו.

ניתנה היום, י' אייר תשע"ו, 18 מאי 2016, בהעדר הצדדים.